

Pravilnik o specijalističkom usavršavanju doktora medicine iz obiteljske medicine

Zbirni podatci

Narodne novine 129-2598/2011, 129-2761/2012, 120-2585/2013

Vrijedi/Primjena: od 28.9.2013

Vrijedi na dan: 31.08.2016

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Sadržaj priloga

PRILOG I.	10
PRILOG II.	10

Tekst

Članak 1.

Ovim Pravilnikom utvrđuje se trajanje i program specijalističkog usavršavanja doktora medicine iz obiteljske medicine, uvjeti koje moraju ispunjavati zdravstvene ustanove, trgovačka društva koja obavljaju zdravstvenu djelatnost i doktori medicine koji obavljaju privatnu praksu za obavljanje specijalizacije, način provođenja specijalizacije te način polaganja specijalističkog ispita.

Izrazi koji se koriste u ovom Pravilniku, a koji imaju rodno značenje, bez obzira jesu li korišteni u muškom ili ženskom rodu, obuhvaćaju na jednak način muški i ženski rod.

Članak 2.

Pojedini izrazi u smislu ovoga Pravilnika imaju sljedeće značenje:

Specijalizacija jest oblik organiziranog stjecanja kompetencija prema propisanom programu koja se može obavljati samo u ovlaštenim zdravstvenim ustanovama, trgovačkim društvima koja obavljaju zdravstvenu djelatnost, odnosno kod ovlaštenih doktora medicine koji obavljaju privatnu praksu, a koji ispunjavaju uvjete propisane člankom 4. ili 5. ovoga Pravilnika. Pod »doktorom medicine koji obavlja privatnu praksu u djelatnosti obiteljske (opće) medicine« podrazumijeva se i »doktor medicine koji obavlja privatnu praksu u djelatnosti obiteljske (opće) medicine na osnovi koncesije«.

Akreditacijsko područje jest nastavak usavršavanja specijalista obiteljske medicine koja se stječe završetkom programa akreditacijskog područja.

Program specijalizacije definira sadržaj i trajanje svih dijelova specijalističkog usavršavanja, popis općih i posebnih kompetencija, uvjete koje moraju ispunjavati pravne i fizičke osobe za obavljanje specijalističkog usavršavanja, obrazac praćenja napredovanja u stjecanju kompetencija, obrazac praćenja obavljenih zahvata, a uključuje i poslijediplomski specijalistički studij »Obiteljska medicina«.

Ishodi učenja obuhvaćaju iskaz o tome što specijalizant treba naučiti, razumjeti ili biti sposoban učiniti nakon završenog programa specijalizacije.

Kompetencije predstavljaju skup znanja, vještina i stavova. Razlikuju se opće i posebne kompetencije vezane uz poseban program usavršavanja. Razine usvojenih kompetencija jesu 1, 2 i 3:

1. Specijalizant je svladao tematsko područje na osnovnoj razini i potrebna mu je pomoć i stručni nadzor u radu i rješavanju problema iz tematskog područja.
2. Specijalizant je djelomično svladao tematsko područje i uz djelomični stručni nadzor u mogućnosti je raditi i rješavati probleme iz tematskog područja.
3. Specijalizant je u potpunosti svladao tematsko područje, poznaje odgovarajuću literaturu i u mogućnosti je samostalno raditi i rješavati probleme iz tematskog područja.

Specijalizant jest doktor medicine s kojim je zasnovan radni odnos na neodređeno vrijeme u zdravstvenoj ustanovi čiji je osnivač Republika Hrvatska, županija ili grad te kojem je rješenjem ministra zdravlja (u daljnjem tekstu: ministar) dano odobrenje za specijalizaciju. Radni odnos specijalizant može zasnovati i u drugoj zdravstvenoj ustanovi, trgovačkom društvu koje obavlja zdravstvenu djelatnost ili kod zdravstvenog radnika privatne prakse. Specijalizant jest i doktor medicine koji obavlja privatnu praksu te doktor medicine kojem je na temelju prijedloga tijela, odnosno osoba iz članka 8. ovoga Pravilnika izdano rješenje ministra o odobrenju specijalizacije.

Voditelj programa specijalističkog usavršavanja iz obiteljske medicine jest doktor medicine specijalist obiteljske (opće) medicine sa znanstveno-nastavnim ili stručnim zvanjem i

najmanje deset godina specijalističkog staža u djelatnosti obiteljske (opće) medicine. Voditelj programa specijalističkog usavršavanja koordinira izvođenje programa specijalističkog usavršavanja iz obiteljske medicine u Republici Hrvatskoj, nadzire rad svih glavnih mentora i mentora i odgovoran je za postupak ocjenjivanja glavnih mentora i mentora od strane specijalizanata. Voditelj programa specijalističkog usavršavanja koordinira izvođenje programa akreditacijskog područja. Voditelja programa specijalističkog usavršavanja uz prethodno pribavljeno mišljenje Hrvatske liječničke komore (u daljnjem tekstu: Komora) imenuje ministar na vrijeme od pet godina.

Glavni mentor je doktor medicine specijalist obiteljske (opće) medicine sa znanstveno-nastavnim, znanstvenim ili stručnim zvanjem ili doktor medicine specijalist obiteljske (opće) medicine, s najmanje deset godina specijalističkog staža. Listu glavnih mentora iz obiteljske medicine ministarstvu nadležnom za zdravstvo (u daljnjem tekstu: ministarstvo) predlaže voditelj programa specijalističkog usavršavanja iz obiteljske medicine na prijedlog pročelnika katedre obiteljske medicine Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Splitu, Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Rijeci i Medicinskog fakulteta Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku, uz pribavljeno mišljenje Komore. Glavni mentor mora biti u radnom odnosu u zdravstvenoj ustanovi, trgovačkom društvu koje obavlja zdravstvenu djelatnost, odnosno mora biti nositelj privatne prakse kojoj je dano ovlaštenje ministra sukladno članku 6. ovoga Pravilnika. Glavnog mentora imenuje ministar rješenjem o odobrenju specijalizacije. Glavni mentor može biti mentor istovremeno za najviše pet specijalizanata. Glavni mentor je odgovoran za propisano provođenje cjelokupnog programa specijalističkog usavršavanja. Glavni mentor surađuje s mentorima, prati napredak specijalizanta, redovito provjerava znanja specijalizanta putem provjere znanja i vještina najmanje dva puta godišnje te je odgovoran za točnost podataka u knjižici o specijalističkom usavršavanju doktora medicine i dnevniku rada doktora medicine na specijalističkom usavršavanju. Glavni mentor za svoj rad odgovoran je voditelju programa specijalističkog usavršavanja koji je odgovoran za ocjenjivanje glavnog mentora od strane specijalizanata. Glavni mentor ostvaruje godišnju naknadu za rad po mentorstvu od podnositelja prijedloga za odobrenje specijalizacije iz članka 9. ovoga Pravilnika. Ministarstvo vodi registar glavnih mentora po pravnim i fizičkim osobama koje imaju ovlaštenje za provođenje specijalističkog usavršavanja iz obiteljske medicine.

Mentor jest doktor medicine specijalist obiteljske (opće) medicine s najmanje pet godina specijalističkog staža. Mentor jest i doktor medicine specijalist one grane za koju se izvodi dio programa specijalističkog usavršavanja s najmanje pet godina specijalističkog staža. Listu svih mentora za specijalizaciju doktora medicine iz obiteljske medicine donosi voditelj programa specijalističkog usavršavanja iz obiteljske medicine na prijedlog pročelnika katedre obiteljske medicine Medicinskog fakulteta

Sveučilišta u Zagrebu, Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Splitu, Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Rijeci i Medicinskog fakulteta Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku. Listu svih mentora u zdravstvenoj ustanovi, trgovačkom društvu koje obavlja zdravstvenu djelatnost, ordinaciji privatne prakse iz članka 4. ovoga Pravilnika i zdravstvenoj ustanovi, trgovačkom društvu koje obavlja zdravstvenu djelatnost, ordinaciji privatne prakse iz članka 5. ovoga Pravilnika donosi ravnatelj zdravstvene ustanove, uprava trgovačkog društva koje obavlja zdravstvenu djelatnost, odnosno nositelj privatne prakse. Mentor mora biti u radnom odnosu u zdravstvenoj ustanovi ili trgovačkom društvu koje obavlja zdravstvenu djelatnost ili mora biti nositelj privatne prakse kojima je dano ovlaštenje ministra sukladno članku 6. ovoga Pravilnika. Specijalizant u svakoj zdravstvenoj ustanovi ili trgovačkom društvu koje obavlja zdravstvenu djelatnost ili ordinaciji privatne prakse u kojoj obavlja dio programa specijalizacije ima mentora. Mentor može istovremeno voditi najviše tri specijalizanta. Mentor je odgovoran za propisano provođenje programa specijalističkog usavršavanja, za točnost podataka u knjižici o specijalističkom usavršavanju doktora medicine u koju bilježi napredak specijalizanta u stjecanju kompetencija. Mentor je odgovoran za točnost podataka u dnevniku rada doktora medicine na specijalističkom usavršavanju. Mentor prati napredak specijalizanta, redovito provjerava znanja specijalizanta putem provjere znanja i vještina, surađuje s glavnim mentorom i drugim mentorima, a za svoj rad odgovoran je glavnom mentoru u zdravstvenoj ustanovi, trgovačkom društvu koje obavlja zdravstvenu djelatnost, odnosno ordinaciji privatne prakse iz članka 4. ovoga Pravilnika i voditelju programa specijalističkog usavršavanja koji je odgovoran za ocjenjivanje mentora od strane specijalizanata. Mentor ostvaruje godišnju naknadu za rad po mentorstvu od podnositelja prijedloga za odobrenje specijalizacije iz članka 9. ovoga Pravilnika.

Ovlaštenje za provođenje specijalističkog usavršavanja može se dati zdravstvenoj ustanovi, trgovačkom društvu koje obavlja zdravstvenu djelatnost, odnosno ordinaciji privatne prakse, koji moraju ispunjavati sve prostorne, kadrovske i posebne uvjete (organizacija, oprema, broj specifičnih pretraga i zahvata, broj bolesnika, itd.) propisane ovim Pravilnikom i programom specijalizacije.

Nacionalno povjerenstvo za specijalističko usavršavanje doktora medicine jest tijelo određeno pravilnikom o specijalističkom usavršavanju doktora medicine.

Sporazum za obvezno provođenje dijelova programa specijalističkog usavršavanja jest sporazum koji sklapaju zdravstvena ustanova, trgovačko društvo koje obavlja zdravstvenu djelatnost, odnosno ordinacija privatne prakse, iz članka 4. ovoga Pravilnika i zdravstvena ustanova, trgovačko društvo koje obavlja zdravstvenu djelatnost i ordinacija privatne

prakse iz članka 5. ovoga Pravilnika, a koji treba jamčiti izvođenje specijalističkog usavršavanja uz definiran sadržaj i razinu kompetencije koja se može u njima odvijati.

Članak 3.

Doktori medicine mogu se stručno usavršavati u obliku specijalizacije, odnosno akreditacijskog područja.

Program specijalizacije iz obiteljske medicine iz stavka 1. ovoga članka tiskan je u Prilogu I. ovoga Pravilnika koji je njegov sastavni dio i obuhvaća sadržaj, trajanje svih dijelova specijalističkog usavršavanja, popis općih i posebnih kompetencija, uvjete koje moraju ispunjavati pravne i fizičke osobe za obavljanje specijalističkog usavršavanja, obrazac praćenja napredovanja u stjecanju kompetencija te obrazac praćenja obavljenih zahvata.

Članak 4.

Program specijalističkog usavršavanja doktora medicine iz obiteljske medicine u trajanju do 50% od ukupnog trajanja specijalizacije obavlja se u zdravstvenim ustanovama, trgovačkim društvima koje obavljaju zdravstvenu djelatnost te ordinacijama privatne prakse koje u pogledu radnika, prostora i medicinsko-tehničke opreme udovoljavaju sljedećim uvjetima:

- u njima se obavljaju stručni poslovi predviđeni programom specijalizacije obiteljske medicine u punom opsegu rada,
- imaju odgovarajući prostor i opremu,
- u njima se liječi dovoljan broj bolesnika, uz dovoljan broj praktičnih procedura potrebnih za usavršavanje specijalizanata,
- imaju na raspolaganju stručnjake drugih struka i drugih medicinskih specijalnosti, kako bi se omogućilo da specijalizant stekne kompetenciju timskog rada u skrbi bolesnika,
- u njima radi doktor medicine specijalist obiteljske (opće) medicine u znanstveno-nastavnom zvanju ili stručnom zvanju ili doktor medicine specijalist obiteljske (opće) medicine s najmanje pet godina specijalističkoga staža,
- imaju organizirane aktivnosti na području praćenja kvalitete zdravstvene zaštite,
- ispunjavaju posebne uvjete navedene u programu specijalizacije.

Članak 5.

Zdravstvene ustanove, trgovačka društva koja obavljaju zdravstvenu djelatnost te ordinacije privatne prakse u kojima se obavlja dio specijalističkog usavršavanja doktora medicine u pogledu radnika, prostora i medicinsko-tehničke opreme moraju ispunjavati sljedeće uvjete:

- u njima se obavljaju stručni poslovi predviđeni programom specijalizacije za koji se izvodi dio programa specijalizacije,
- imaju odgovarajući prostor i opremu,
- u njima radi doktor medicine specijalist obiteljske (opće) medicine s najmanje pet godina specijalističkoga staža ili doktor medicine specijalist one grane specijalizacije za koju se izvodi dio programa specijalističkog usavršavanja s najmanje pet godina specijalističkog staža,
- imaju organizirane aktivnosti na području praćenja kvalitete zdravstvene zaštite,
- ispunjavaju posebne uvjete navedene u programu specijalizacije.

Članak 6.

Ministar, na prijedlog Nacionalnog povjerenstva za specijalističko usavršavanje doktora medicine, rješenjem na vrijeme od pet godina ovlašćuje zdravstvenu ustanovu, trgovačko društvo koje obavlja zdravstvenu djelatnost te ordinaciju privatne prakse koja ispunjava uvjete iz članka 4. ovoga Pravilnika te zdravstvenu ustanovu, trgovačko društvo koje obavlja zdravstvenu djelatnost te ordinaciju privatne prakse koja ispunjava uvjete iz članka 5. ovoga Pravilnika za provođenje specijalističkog usavršavanja iz obiteljske medicine.

U zahtjevu za davanje ovlaštenja iz stavka 1. ovoga članka zdravstvena ustanova, trgovačko društvo koje obavlja zdravstvenu djelatnost, odnosno ordinacija privatne prakse koja ispunjava uvjete iz članka 4. ovoga Pravilnika predlaže dio programa specijalizacije iz obiteljske medicine koji će se u njoj izvoditi, zdravstvene ustanove ili trgovačka društva koja obavljaju zdravstvenu djelatnost ili ordinacije privatne prakse iz članka 5. ovoga Pravilnika s kojima ima sklopljen sporazum za obvezno provođenje dijelova programa specijalističkog usavršavanja.

Uz zahtjev iz stavka 2. ovoga članka, zdravstvena ustanova, trgovačko društvo koje obavlja zdravstvenu djelatnost, odnosno ordinacija privatne prakse obvezna je priložiti dokaze o ispunjavanju uvjeta iz članka 4. ovoga Pravilnika.

U zahtjevu za davanje ovlaštenja iz stavka 1. ovoga članka zdravstvena ustanova, trgovačko društvo koje obavlja zdravstvenu djelatnost, odnosno ordinacija privatne prakse koja ispunjava uvjete iz članka 5. ovoga Pravilnika predlaže dio programa specijalističkog usavršavanja koji će se u njoj izvoditi, mentore specijalizantima te zdravstvene ustanove, trgovačka društva koja obavljaju zdravstvenu djelatnost, odnosno ordinacije privatne prakse iz članka 4. ovoga Pravilnika s kojima ima sklopljen sporazum za obvezno provođenje dijelova programa specijalističkog usavršavanja.

U zahtjevu iz stavka 4. ovoga članka, zdravstvena ustanova, trgovačko društvo koje obavlja zdravstvenu djelatnost, odnosno ordinacija privatne prakse obvezna je priložiti dokaze o

ispunjavanju uvjeta iz članka 5. ovoga Pravilnika.

Za omogućavanje provođenja specijalističkog usavršavanja odgovaraju odgovorna osoba u pravnoj osobi, doktor medicine koji obavlja privatnu praksu te rukovoditelj jedinice u kojoj se specijalističko usavršavanje provodi.

O nastalim promjenama u vezi ispunjavanja uvjeta na temelju kojih je dano ovlaštenje ministra za provođenje specijalističkog usavršavanja iz obiteljske medicine, ravnatelj zdravstvene ustanove, uprava trgovačkog društva koje obavlja zdravstvenu djelatnost te nositelj privatne prakse obavezan je obavijestiti ministarstvo u roku od 30 dana od dana nastupa promjene.

Ministarstvo vodi registar zdravstvenih ustanova, trgovačkih društava koje obavljaju zdravstvenu djelatnost te ordinacija privatne prakse u kojima se može obavljati specijalističko usavršavanje iz obiteljske medicine.

Članak 7.

Odobrenje za specijalizaciju iz obiteljske medicine daje ministar na temelju godišnjeg plana potrebnih specijalizacija koji donosi na prijedlog zdravstvenih ustanova, Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje (u daljnjem tekstu: Zavod), Komore te tijela i osoba iz članka 8. ovoga Pravilnika.

Plan specijalizacija iz stavka 1. ovoga članka zdravstvene ustanove obvezne su uskladiti s planom zapošljavanja doktora medicine za tekuću godinu, osim zdravstvenih ustanova čiji osnivač nije Republika Hrvatska, županija ili grad.

Članak 8.

Specijalizacija se može odobriti doktoru medicine kojem je izdano važeće odobrenje za samostalan rad te koji je u radnom odnosu na neodređeno vrijeme u zdravstvenoj ustanovi, odnosno u radnom odnosu u trgovačkom društvu koje obavlja zdravstvenu djelatnost ili ima privatnu praksu ili radi kod doktora medicine privatne prakse.

Doktoru medicine iz stavka 1. ovoga članka koji nije u radnom odnosu u zdravstvenoj ustanovi niti u trgovačkom društvu koje obavlja zdravstvenu djelatnost niti ima privatnu praksu, odnosno ne radi kod zdravstvenog radnika privatne prakse, sa završenim sveučilišnim diplomskim studijem, ministar može odobriti specijalizaciju za potrebe ministarstva, ministarstva nadležnog za obranu, ministarstva nadležnog za pravosuđe, ministarstva nadležnog za unutarnje poslove, ministarstva nadležnog za obitelj i branitelje, ministarstva nadležnog za znanost i obrazovanje, ministarstva nadležnog za okoliš, Državnog zavoda za radiološku i nuklearnu sigurnost, Agencije za lijekove i medicinske proizvode, Agencije za kvalitetu i akreditaciju u zdravstvu, Hrvatskog zavoda za telemedicinu, fakulteta zdravstvenog usmjerenja, znanstvenih pravnih osoba, pravnih osoba koje obavljaju proizvodnju i promet lijekova i medicinskih proizvoda, pravnih osoba koje obavljaju poslove zdravstvenog osiguranja te upravnih tijela jedinica područne (regionalne) samouprave nadležnih za zdravstvo.

Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka specijalizacija se može odobriti doktoru medicine, koji prema posebnom propisu, radi na određeno vrijeme u tijelima ili pravnim osobama iz stavka 2. ovoga članka te doktoru medicine koji radi na određeno vrijeme u pravnoj osobi čiji osnivač nije Republika Hrvatska, županija ili grad, odnosno kod doktora medicine privatne prakse.

Članak 9.

Prijedlog za odobrenje specijalizacije ministarstvu podnosi zdravstvena ustanova kod koje je doktor medicine u radnom odnosu na neodređeno vrijeme, trgovačko društvo koje obavlja zdravstvenu djelatnost, odnosno doktor medicine privatne prakse ili doktor medicine privatne prakse kod kojeg je doktor medicine u radnom odnosu, odnosno tijelo i osoba iz članka 8. stavka 2. ovoga Pravilnika te pravna ili fizička osoba iz članka 8. stavka 3. ovoga Pravilnika.

Ministarstvu je obvezno prilikom dostave prijedloga za odobrenje specijalizacije iz stavka 1. ovoga članka dostaviti: uredno popunjeni obrazac za odobrenje specijalizacije, važeće odobrenje za samostalan rad izdano od Komore, pisani pristanak glavnog mentora, pisanu suglasnost ravnatelja zdravstvene ustanove i/ili pisanu suglasnost uprave trgovačkog društva koje obavlja zdravstvenu djelatnost i/ili pisanu suglasnost nositelja privatne prakse iz članka 4. ovoga Pravilnika i pisanu suglasnost ravnatelja zdravstvene ustanove i/ili pisanu suglasnost uprave trgovačkog društva koje obavlja zdravstvenu djelatnost i/ili pisanu suglasnost nositelja privatne prakse iz članka 5. ovoga Pravilnika u kojima će specijalizant obavljati specijalističko usavršavanje, ugovor o međusobnim pravima i obvezama iz članka 11. ovoga Pravilnika i dokumentaciju o ispunjavanju uvjeta iz članka 8. ovoga Pravilnika.

Obrazac za odobrenje specijalizacije iz stavka 2. ovoga članka propisuje se pravilnikom o specijalističkom usavršavanju doktora medicine.

Članak 10.

Glavnog mentora imenuje ministar rješenjem o odobrenju specijalizacije.

Ako glavni mentor na temelju prijedloga mentora tijekom mentorstva utvrdi da specijalizant ne izvršava obveze iz programa specijalističkog usavršavanja ili nema sklonosti prema specijalizaciji za koju se usavršava, o tome pisano izvješćuje ministarstvo i podnositelja prijedloga za odobrenje specijalizacije iz članka 9. stavka 1. ovoga Pravilnika.

Glavni mentor tijekom specijalizacije može zahtijevati prestanak mentorstva iz objektivnih ili subjektivnih razloga. Zahtjev za prestanak mentorstva obavezan je u pisanom obliku dostaviti ministarstvu, podnositelju prijedloga za odobrenje specijalizacije iz članka 9. stavka 1. ovoga Pravilnika i specijalizantu.

Ministarstvo razrješava glavnog mentora i/ili mentora ako utvrdi da isti neodgovorno vodi specijalizanta i to na temelju prijedloga voditelja programa specijalističkog usavršavanja iz obiteljske

medicine te o tome obavješćuje podnositelja prijedloga za odobrenje specijalizacije iz članka 9. stavka 1. ovoga Pravilnika i specijalizanta.

Iznos naknade glavnom mentoru i mentoru za svoj rad po mentorstvu odlukom utvrđuje ministar.

Troškove naknade glavnom mentoru i mentoru snosi podnositelj prijedloga za odobrenje specijalizacije iz članka 9. stavka 1. ovoga Pravilnika.

Ako glavni mentor tijekom specijalizacije zahtijeva prestanak mentorstva zbog razloga iz stavka 2. ovoga članka ili izgubi status glavnog mentora ili mentora zbog razloga iz stavka 3. ovoga članka, obavezan je na povrat razmjernoga dijela naknade.

Članak 11.

Zdravstvena ustanova čiji je osnivač Republika Hrvatska, županija i grad sa specijalizantom sklapa ugovor o međusobnim pravima i obvezama.

Pri sklapanju ugovora iz stavka 1. ovoga članka obveza rada u radnom odnosu na neodređeno vrijeme nakon završetka specijalističkog usavršavanja i položenog specijalističkog ispita ne smije biti ugovorena u trajanju duljem od vremena trajanja specijalizacije.

U ugovoru iz stavka 1. ovoga članka mora se ugovoriti iznos naknade štete sukladno članku 12. stavku 1. ovoga Pravilnika koju je doktor medicine, u slučaju kad otkazuje ugovor o radu prije isteka ugovorene obveze rada iz stavka 2. ovoga članka, razmjerno izvršenoj obvezi rada, obavezan isplatiti zdravstvenoj ustanovi iz stavka 1. ovoga članka.

Ugovorom iz stavka 1. ovoga članka mora se ugovoriti i iznos naknade štete koju je doktor medicine, u slučaju kad otkazuje ugovor o radu prije položenog specijalističkog ispita obavezan isplatiti zdravstvenoj ustanovi iz stavka 1. ovoga članka.

Ako doktor medicine nakon položenog specijalističkog ispita, a prije isteka ugovorene obveze rada otkáže ugovor o radu i uz pribavljenu suglasnost ministra zasnjuje radni odnos u drugoj zdravstvenoj ustanovi čiji je osnivač Republika Hrvatska, županija, odnosno grad naknadu štete iz stavka 3. ovoga članka snosi doktor medicine ili zdravstvena ustanova u kojoj je zasnovao radni odnos.

Članak 12.

Troškovi specijalizacije obuhvaćaju bruto plaće doktora medicine, troškove mentorstva, troškove zdravstvene ustanove u kojoj se obavlja specijalističko usavršavanje i druge troškove vezano uz specijalističko usavršavanje.

Troškovi zdravstvene ustanove u kojoj se obavlja specijalističko usavršavanje utvrđuju se u visini četverostrukog iznosa proračunske osnovice.

Troškove iz stavka 1. ovoga članka snosi podnositelj prijedloga za odobrenje specijalizacije iz članka 9. stavka 1. ovoga Pravilnika.

Zdravstvenoj ustanovi, trgovačkom društvu koje obavlja zdravstvenu djelatnost te ordinaciji privatne prakse iz članka 4. ovoga Pravilnika i zdravstvenoj ustanovi, trgovačkom društvu koje obavlja zdravstvenu djelatnost te ordinaciji privatne prakse iz članka 5. ovoga Pravilnika u kojoj specijalizant obavlja dio programa specijalističkog usavršavanja, sredstva se doznačuju razmjerno trajanju dijela specijalističkog usavršavanja.

Sredstva za troškove specijalizacije doktora medicine iz obiteljske medicine za potrebe domova zdravlja i privatne prakse u djelatnosti obiteljske (opće) medicine na osnovi koncesije, osiguravaju se sukladno općim aktima Zavoda.

Doktor medicine koji je na specijalizaciji iz obiteljske medicine za potrebe doma zdravlja i doktor medicine privatne prakse u djelatnosti obiteljske (opće) medicine na osnovi koncesije, za vrijeme trajanja specijalističkog usavršavanja zamjenu osigurava ugovorom s domom zdravlja.

Sredstva za troškove zamjene iz stavka 5. ovoga članka osiguravaju se sukladno općim aktima Zavoda.

Članak 13.

Doktor medicine stranac može započeti specijalizaciju uz uvjete iz članka 12. ovoga Pravilnika određenu za specijalizante iz privatne prakse, a na temelju prijedloga ministarstva nadležnog za znanost, odnosno ministarstva.

Ministar izdaje doktoru medicine strancu rješenje o odobrenju specijalizacije.

Članak 14.

Program specijalističkog usavršavanja iz obiteljske medicine doktor medicine stranac iz članka 13. ovoga Pravilnika obavlja prema programu specijalizacije iz članka 3. ovoga Pravilnika u zdravstvenim ustanovama i/ili trgovačkim društvima koje obavljaju zdravstvenu djelatnost i/ili ordinacijama privatne prakse iz članka 4. ovoga Pravilnika i zdravstvenim ustanovama i/ili trgovačkim društvima koja obavljaju zdravstvenu djelatnost i/ili ordinacijama privatne prakse iz članka 5. ovoga Pravilnika.

Članak 15.

Specijalizant započinje s obavljanjem specijalističkog usavršavanja u roku od 30 dana od dana primitka rješenja o odobrenju specijalizacije.

U roku iz stavka 1. ovoga članka glavni mentor obavezan je izraditi raspored obavljanja propisanog programa specijalističkog usavršavanja, s mentorima dogovoriti obavljanje specijalizacije u zdravstvenoj ustanovi i/ili trgovačkom društvu koje obavlja zdravstvenu djelatnost i/ili ordinaciji privatne prakse iz članka 4. ovoga Pravilnika i zdravstvenoj ustanovi i/ili trgovačkom društvu koje obavlja zdravstvenu djelatnost i/ili ordinaciji privatne prakse iz članka 5. ovoga Pravilnika te utvrditi dan početka

specijalizacije.

Raspored obavljanja programa specijalističkog usavršavanja iz obiteljske medicine sadrži dio specijalističkog usavršavanja koji se obavlja u zdravstvenoj ustanovi i/ili trgovačkom društvu koje obavlja zdravstvenu djelatnost i/ili ordinaciji privatne prakse iz članka 4. ovoga Pravilnika u trajanju do 50% od ukupnog trajanja specijalizacije i preostalog dijela specijalističkog usavršavanja koji se obavlja u zdravstvenoj ustanovi i/ili trgovačkom društvu koje obavlja zdravstvenu djelatnost i/ili ordinaciji privatne prakse iz članka 5. ovoga Pravilnika.

Sporazumom za obvezno obavljanje dijela specijalističkog usavršavanja iz članka 6. stavka 2. i 4. ovoga Pravilnika zdravstvene ustanove i/ili trgovačka društva koja obavljaju zdravstvenu djelatnost i/ili ordinacije privatne prakse iz članka 4. ovoga Pravilnika i zdravstvene ustanove i/ili trgovačka društva koja obavljaju zdravstvenu djelatnost i/ili ordinacije privatne prakse iz članka 5. ovoga Pravilnika, određuju obavljanje dijelova specijalističkog usavršavanja u cilju stjecanja potrebnih znanja i vještina na različitim razinama zdravstvene djelatnosti.

Dio programa specijalizacije iz obiteljske medicine mora sadržavati stjecanje općih kompetencija iz područja:

- komunikacijske vještine,
- timski rad,
- znanstveni rad,
- stjecanje i prenošenje znanja,
- upravljanje sustavom,
- profesionalni razvoj,
- etika i propisi,
- promocija zdravlja.

Dio teorijskog programa specijalizacije iz stavka 5. ovoga članka, uključujući i poslijediplomski specijalistički studij »Obiteljska medicina«, obavlja se na medicinskom fakultetu u ukupnom vremenu ne duljem od 10 % vremena od ukupnog trajanja specijalizacije.

Dio programa iz stavka 5. ovoga članka sastavni je dio specijalističkog usavršavanja te se organizira u nastavnim oblicima za specijalizante različitih usmjerenja specijalizacije.

Tijekom obavljanja programa specijalizacije specijalizant mora sudjelovati na redovitim stručnim sastancima te:

- najmanje dva puta po godini trajanja specijalizacije na stručnom sastanku dati prikaz slučaja bolesnika i

- ukupno tijekom trajanja specijalizacije objaviti najmanje jedan stručni rad iz područja specijalizacije.

Članak 16.

Specijalizant u pravilu provodi program specijalizacije bez prekida. Vrijeme godišnjeg odmora sukladno Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja ne smatra se prekidom, već je uračunato u vrijeme trajanja specijalizacije.

O svakom prekidu u tijeku trajanja specijalističkog usavršavanja podnositelj prijedloga za odobrenje specijalizacije iz članka 9. stavka 1. ovoga Pravilnika obavezan je izvijestiti ministarstvo.

Iznimka od stavka 2. ovoga članka jest stručno ili znanstveno usavršavanje u inozemstvu u kontinuiranom trajanju duljem od 30 dana, obavljanje poslijediplomskog specijalističkog studija, roditeljski dopust, komplikacije u trudnoći, bolesti kod kojih liječenje traje dulje od 30 dana, izvršenje vojne obveze te pritvor dulji od 30 dana.

Za prekid iz stavka 3. ovoga članka prilaže se potvrda ravnatelja zdravstvene ustanove, uprave trgovačkog društva koje obavlja zdravstvenu djelatnost, doktora medicine privatne prakse, odnosno članka tijela ili pravne osobe iz članka 8. stavka 2. ovoga Pravilnika prilikom prijave specijalističkog ispita.

Ako je prekid opravdan, specijalizacija se produljuje za vrijeme za koje je prekid trajao.

Ako se specijalističko usavršavanje obavlja u inozemstvu, koje je sukladno programu specijalističkog usavršavanja u Republici Hrvatskoj, specijalizacija se ne produljuje.

Članak 17.

Pravo na obavljanje specijalizacije prestaje ako:

1. specijalizant otkáže ugovor o radu u zdravstvenoj ustanovi, trgovačkom društvu koje obavlja zdravstvenu djelatnost, doktoru medicine privatne prakse, odnosno tijelu ili osobi iz članka 8. stavka 2. ovoga Pravilnika, koja ga je predložila za odobrenje specijalizacije,

2. sukladno odredbi članka 10. stavka 2. ovoga Pravilnika glavni mentor utvrdi da specijalizant ne izvršava obveze iz programa specijalizacije ili nema sklonosti prema specijalizaciji za koju se usavršava te o tome pisano izvijesti zdravstvenu ustanovu, trgovačko društvo koje obavlja zdravstvenu djelatnost, doktora medicine privatne prakse, odnosno tijelo ili osobu iz članka 8. stavka 2. ovoga Pravilnika za čije se potrebe specijalizant specijalizira i voditelja programa specijalističkog usavršavanja iz članka 2. ovoga Pravilnika.

Rješenje o prestanku prava na specijalizaciju donosi ministar na temelju zahtjeva zdravstvene ustanove, trgovačkog društva koje obavlja zdravstvenu djelatnost, doktora medicine privatne prakse, odnosno tijela ili osobe iz članka 8. stavka 2. ovoga Pravilnika.

Zahtjevu iz stavka 2. ovoga članka prilažu se isprave kojima se dokazuje ispunjavanje uvjeta iz točke 1. ili 2. stavka 1. ovoga članka.

Iznimno od stavka 1. točke 1. ovoga članka, u slučaju iz članka 11. stavka 4. ovoga Pravilnika ministar rješenjem utvrđuje prestanak i istovremeno odobrava nastavak specijalizacije u drugoj zdravstvenoj ustanovi.

Članak 18.

Specijalističko usavršavanje i obveze specijalizanta u knjižicu o specijalističkom usavršavanju doktora medicine upisuju glavni mentor i mentor u zdravstvenoj ustanovi i/ili trgovačkom društvu koje obavlja zdravstvenu djelatnost i/ili ordinaciji privatne prakse iz članka 4. i 5. ovoga Pravilnika u kojima specijalizant obavlja specijalističko usavršavanje prema propisanom programu.

O rješenju spornih pitanja između glavnog mentora, mentora i specijalizanta oko upisa specijalističkog usavršavanja i obveza u knjižicu o specijalističkom usavršavanju doktora medicine odlučuje voditelj programa specijalističkog usavršavanja iz obiteljske medicine.

Obrazac knjižice o specijalističkom usavršavanju doktora medicine propisuje se pravilnikom o obrascu knjižice o specijalističkom usavršavanju doktora medicine.

Članak 19.

Praćenje dnevnih aktivnosti specijalizanta tijekom specijalističkog usavršavanja, provjera usvojenih znanja i vještina, praćenje prikaza slučaja bolesnika, praćenje objavljenih stručnih radova iz područja specijalizacije bilježi se u dnevnik rada doktora medicine na specijalističkom usavršavanju.

Obrazac dnevnika rada doktora medicine na specijalističkom usavršavanju iz stavka 1. ovoga članka propisuje se pravilnikom o obrascu dnevnika rada doktora medicine na specijalističkom usavršavanju.

Specijalizant posjeduje osobnik u koji pohranjuje sve dokumente koji se odnose na specijalističko usavršavanje i čuva ga. Osobnik obuhvaća knjižicu o specijalističkom usavršavanju doktora medicine i dnevnik rada doktora medicine na specijalističkom usavršavanju, potvrde o sudjelovanju na stručnim skupovima kao i druge aktivnosti iz područja specijalizacije.

Članak 20.

Nakon obavljenog programa specijalizacije iz članka 3. ovoga Pravilnika obavljenog u zdravstvenoj ustanovi i/ili trgovačkom društvu koje obavlja zdravstvenu djelatnost i/ili ordinaciji privatne prakse iz članka 4. i 5. ovoga Pravilnika, specijalizant polaže specijalistički ispit.

Specijalistički ispit polaže se najkasnije u roku šest mjeseci od završetka specijalističkog usavršavanja.

Ministar utvrđuje troškove polaganja specijalističkog ispita koje snosi podnositelj prijedloga za odobrenje specijalizacije iz članka 9. stavka 1. ovoga Pravilnika.

Članak 21.

Prijava za polaganje specijalističkog ispita podnosi se ministarstvu najmanje 30 dana prije pristupanja polaganju specijalističkog ispita.

Pristupnik prijavljuje polaganje specijalističkog ispita na temelju završnog mišljenja glavnog mentora.

Prijava iz stavka 1. ovog članka treba sadržavati: uredno popunjeni obrazac za prijavu specijalističkog ispita, zamolbu pristupnika, uredno popunjenu knjižicu o specijalističkom usavršavanju doktora medicine, dnevnik rada doktora medicine na specijalističkom usavršavanju, dokaz o završenom poslijediplomskom specijalističkom studiju »Obiteljska medicina« te dokaz o radnom odnosu iz članka 8. ovoga Pravilnika.

Obrazac za prijavu specijalističkog ispita iz stavka 3. ovoga članka propisuje se pravilnikom o specijalističkom usavršavanju doktora medicine.

Članak 22.

Ministar na temelju završnog mišljenja glavnog mentora donosi rješenje o polaganju specijalističkog ispita.

Rješenjem iz stavka 1. ovoga članka ministar imenuje tri člana i tajnika ispitnog povjerenstva te određuje datum polaganja specijalističkog ispita. Tajnik povjerenstva je zaposlenik pravne osobe iz članka 23. stavka 2. ovoga Pravilnika.

Glavni mentor i mentori specijalizanta ne mogu biti članovi ispitnog povjerenstva.

Tajnik povjerenstva odgovoran je za zakonitost provođenja postupka te je obavezan preuzeti potrebnu dokumentaciju za provođenje specijalističkog ispita od ministarstva i istu vratiti u ministarstvo najkasnije tri dana od završetka ispita. Tajnik povjerenstva obavezan je čuvati tajnu o podacima za koje sazna u obavljanju te dužnosti sukladno propisima o zaštiti tajnosti podataka.

Ministar donosi poslovnik o radu ispitnog povjerenstva.

Članovi i tajnik ispitnog povjerenstva na specijalističkom ispitu imaju pravo na novčanu naknadu čiji iznos određuje ministar posebnim rješenjem.

Članak 23.

Specijalistički ispit iz obiteljske medicine sastoji se od teorijskog i praktičnog dijela.

Teorijski dio specijalističkog ispita sastoji se od pisanog i usmenog dijela.

Pisani dio teorijskog dijela specijalističkog ispita iz obiteljske medicine polaže se na medicinskom fakultetu.

Usmeni dio teorijskog dijela specijalističkog ispita iz obiteljske medicine polaže se nakon položenog pisanog teorijskog dijela i praktičnog dijela specijalističkog ispita.

Praktični dio specijalističkog ispita iz obiteljske medicine polaže se pred povjerenstvom koje imenuje ministar.

Povjerenstvo iz stavka 3. ovog članka čine tri člana, od kojih su najmanje dva člana u znanstveno-nastavnom zvanju iz područja obiteljske medicine, a treći član može biti primarijus specijalista obiteljske medicine.

Praktični dio specijalističkog ispita polaže se pred Povjerenstvom iz stavka 3. ovog članka u domu zdravlja koji ima sklopljen sporazum o provođenju nastave s medicinskim fakultetom.

Članak 24.

Opći uspjeh pristupnika na specijalističkom ispitu iz obiteljske medicine ocjenjuje se s »položio« ili »nije položio«.

Ocjena se donosi većinom glasova članova ispitnog povjerenstva i upisuje se uz pitanja u zapisnik o polaganju specijalističkog ispita čiji je obrazac tiskan u Prilogu II. ovoga Pravilnika koji čini njegov sastavni dio.

Po završetku specijalističkog ispita zapisnik se s cjelokupnom dokumentacijom dostavlja ministarstvu sukladno članku 22. stavku 4. ovoga Pravilnika.

Članak 25.

Doktoru medicine koji je položio specijalistički ispit izdaje se diploma o specijalističkom usavršavanju.

Obrazac diplome o specijalističkom usavršavanju iz stavka 1. ovoga članka propisuje se pravilnikom o obrascu diplome o specijalističkom usavršavanju.

Ministarstvo vodi evidenciju o doktorima medicine koji su položili specijalistički ispit.

Članak 26.

Pristupnik koji ne položi specijalistički ispit prvi puta, može ga ponoviti u roku koji zapisnički utvrdi ispitno povjerenstvo, a koji ne može biti kraći od 30 dana, niti dulji od 90 dana od dana polaganja ispita. Ako pristupnik ne položi ispit drugi put, može ga još jedanput ponoviti kroz daljnjih 90 dana.

Ako niti nakon ponovljenog roka pristupnik ne položi ispit, upućuje se na ponovno obavljanje specijalističkog usavršavanja u trajanju koje odredi ispitno povjerenstvo, a koje ne može biti kraće od 90 dana.

Troškove dodatnog specijalističkog usavršavanja iz stavka 2. ovoga članka snosi podnositelj prijedloga za odobrenje

specijalizacije iz članka 9. stavka 1. ovoga Pravilnika.

Ako pristupnik ne pristupi polaganju ispita ili odustane od započetog ispita bez opravdanog razloga, smatra se da ispit taj put nije položio i mora ga ponoviti u roku koji odredi ispitno povjerenstvo, a koji ne smije biti dulji od 90 dana. Troškove ponavljanja ispita snosi sam pristupnik. Opravdanost razloga utvrđuje ispitno povjerenstvo.

Pristupnik može pristupiti polaganju specijalističkog ispita najviše tri puta.

Članak 27.

Po položenom specijalističkom ispitu stječe se naziv specijalist obiteljske medicine, propisan u programu specijalizacije iz članka 3. ovoga Pravilnika.

Članak 28.

Ministar uz prethodno pribavljeno mišljenje Komore može rješenjem doktorima medicine specijalističko usavršavanje obavljeno u inozemstvu priznati djelomično ili u cijelosti ako uvjeti i program specijalizacije obavljene u inozemstvu te stečene kompetencije bitno ne odstupaju od uvjeta, programa i kompetencija propisanih ovim Pravilnikom.

Članak 29.

članak 29. stupa na snagu pristupom RH u EU

Kvalifikacija doktora medicine navedena u točki 5.1.4. Priloga V Direktive 2005/36/EC Europskog parlamenta i vijeća o priznavanju stručnih kvalifikacija od 7. rujna 2005. (u daljnjem tekstu: Direktiva) državljanima države članice Europske unije priznaju se u Republici Hrvatskoj kao kvalifikacija specijalist obiteljske medicine, primjenjujući načelo automatskog priznavanja.

Uvjet specijalističkog usavršavanja doktora medicine jest priznata ili potvrđena kvalifikacija završenog sveučilišnog studija medicine, sukladno posebnom zakonu, posjedovanje važećeg odobrenja za samostalan rad države članice Europske unije i dokaz o završenom posebnom stručnom usavršavanju u općoj medicini u trajanju od najmanje tri godine s punom satnicom obavljenom u ovlaštenoj zdravstvenoj ustanovi države članice Europske unije.

Članak 30.

Republika Hrvatska u svrhu obavljanja djelatnosti obiteljske (opće) medicine priznaje stečeno pravo doktoru medicine koji ima pravo obavljati djelatnost liječnika u obiteljskoj (općoj) medicini u okviru sustava zdravstvene zaštite Republike Hrvatske u trenutku pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji i to na temelju važećeg odobrenja za samostalan rad izdanog od Komore sukladno Zakonu o zdravstvenoj zaštiti i Zakonu o liječništvu, a koji ima poslovni nastan u djelatnosti obiteljske (opće) medicine u Republici Hrvatskoj na dan pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

Ministarstvo će izdati potvrdu o stečenom pravu iz stavka 1. ovoga

članka, samo ako je podnositelj traži.

Potvrda iz stavka 2. ovoga članka potvrđivat će sljedeće:

- a) da je podnositelj završio sveučilišni studij medicine,
- b) da je podnositelj stvarno i zakonito radio u djelatnosti obiteljske (opće) medicine u primarnoj zdravstvenoj zaštiti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe,
- c) da je podnositelj imao poslovni nastan u Republici Hrvatskoj sve do dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

Članak 31.

članak 31. stupa na snagu pristupom RH u EU

Na kvalifikaciju doktora medicine specijalista, državljanina države članice Europske unije koji je specijalizaciju završio izvan područja Europske unije ili državljanina treće države koji je specijalizaciju završio izvan područja Europske unije ili državljanina treće države koji je specijalizaciju završio u državi članici Europske unije primjenjuje se opći sustav priznavanja propisan posebnim zakonom, a uzimajući u obzir uvjete propisane ovim Pravilnikom.

Iznimno, od stavka 1. ovoga članka doktoru medicine državljaninu treće države koji je specijalizaciju završio u državi članici Europske unije, priznaje se kvalifikacija po načelu automatskog priznavanja pod uvjetom da ima radno iskustvo po završenom posebnom stručnom usavršavanju u općoj medicini u trajanju od najmanje tri godine unutar posljednjih pet godina specijalističkog rada na teritoriju države članice Europske unije.

Uvjet za specijalističko usavršavanje doktora medicine iz stavka 1. i 2. ovoga članka jest priznata ili potvrđena kvalifikacija završenog sveučilišnog studija medicine, sukladno posebnom zakonu te posjedovanje važećeg odobrenja za samostalan rad.

Članak 32.

Doktor medicine iz članka 31. ovoga Pravilnika na temelju provedenog postupka priznavanja ima pravo korištenja naziva specijalist obiteljske medicine.

Članak 33.

Kvalitetu specijalističkog usavršavanja doktora medicine, odnosno njezinu provjeru, procjenu i unapređenje obavlja Nacionalno povjerenstvo za specijalističko usavršavanje doktora medicine iz članka 2. ovoga Pravilnika, prema strukturiranim obrascima i na način utvrđen u Povelji Europskog udruženja obiteljske medicine (»European Union of General Practitioners/Family Physicians« – UEMO), koja se objavljuje na web-stranici ministarstva.

Nacionalno povjerenstvo za specijalističko usavršavanje doktora medicine predlaže ministru poduzimanje odgovarajućih mjera u slučaju negativnog nalaza provjere kvalitete specijalističkog usavršavanja doktora medicine iz obiteljske medicine.

Članak 34.

Zdravstvene ustanove, trgovačka društva koja obavljaju zdravstvenu djelatnost te ordinacije privatne prakse koje ispunjavaju uvjete iz članka 4. ovoga Pravilnika i zdravstvene ustanove, trgovačka društva koja obavljaju zdravstvenu djelatnost te ordinacije privatne prakse iz članka 5. ovoga Pravilnika, obvezne su u roku od 90 dana od dana njegovog stupanja na snagu podnijeti ministarstvu zahtjev za davanje rješenja o ovlaštenju za provođenje specijalističkog usavršavanja iz obiteljske medicine.

Zahtjev treba sadržavati elaborat o radu zdravstvene ustanove, trgovačkog društva koje obavlja zdravstvenu djelatnost te ordinacije privatne prakse te dokaze o ispunjavanju uvjeta iz članka 4. ili 5. ovoga Pravilnika.

O svakoj promjeni uvjeta iz članka 4. ili 5. ovoga Pravilnika zdravstvena ustanova, trgovačko društvo koje obavlja zdravstvenu djelatnost te ordinacija privatne prakse obvezna je izvijestiti ministarstvo u roku 30 dana od dana nastale promjene.

Ako zdravstvena ustanova, trgovačko društvo koje obavlja zdravstvenu djelatnost, odnosno ordinacija privatne prakse ne postupi sukladno stavku 3. ovoga članka, rješenjem će im se oduzeti ovlaštenje za provođenje specijalističkog usavršavanja, a specijalizant će specijalističko usavršavanje nastaviti u drugoj zdravstvenoj ustanovi, trgovačkom društvu koje obavlja zdravstvenu djelatnost te ordinaciji privatne prakse kojima je rješenjem izdano ovlaštenje za provođenje specijalističkog usavršavanja iz obiteljske medicine.

Članak 35.

Rješenja o ovlaštenju za provođenje specijalističkog usavršavanja koja su donesena na temelju članka 30. i članka 32. Pravilnika o specijalističkom usavršavanju doktora medicine (»Narodne novine« br. 111/09) danom stupanja na snagu ovoga Pravilnika ostaju na snazi.

Članak 36.

Doktori medicine koji su specijalističko usavršavanje započeli obavljati do dana stupanja na snagu ovoga Pravilnika nastavljaju obavljati specijalizaciju prema planu i programu određenom rješenjem o odobrenju specijalizacije, a specijalistički ispit polažu prema odredbama Pravilnika o specijalističkom usavršavanju zdravstvenih djelatnika (»Narodne novine«, br. 33/94, 53/98, 64/98, 97/99, 84/01 i 43/03), odnosno Pravilnika o specijalističkom usavršavanju doktora medicine (»Narodne novine«, br. 111/09).

Članak 37.

Zdravstvene ustanove obvezne su u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Pravilnika, specijalizantima ponuditi sklapanje ugovora o radu na neodređeno vrijeme ako s njima imaju sklopljene ugovore o radu na određeno vrijeme.

Zdravstvene ustanove obvezne su u roku od 30 dana od dana

stupanja na snagu ovoga Pravilnika ponuditi specijalantu sklapanje izmijenjenog ugovora o međusobnim pravima i obvezama sukladno članku 11. ovoga Pravilnika.

Zdravstvene ustanove obvezne su u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Pravilnika ponuditi specijalistu koji je na dan stupanja na snagu ovoga Pravilnika u obvezi rada na temelju sklopljenog ugovora o specijalističkom usavršavanju, sklapanje izmijenjenog ugovora o međusobnim pravima i obvezama sukladno članku 11. stavku 2. ovoga Pravilnika.

Zdravstvenoj ustanovi koja ne postupi prema stavku 1., 2. i 3. ovoga članka oduzet će se ovlaštenje za provođenje specijalističkog usavršavanja.

Članak 38.

Danom stupanja na snagu ovoga Pravilnika prestaje važiti Pravilnik o specijalističkom usavršavanju doktora medicine (»Narodne novine«, br. 111/09) i Pravilnik o specijalističkom usavršavanju zdravstvenih djelatnika (»Narodne novine«, br. 33/94, 53/98, 64/98, 97/99, 84/01 i 43/03) u dijelu koji se odnosi na program specijalizacije iz obiteljske medicine, osim za doktore medicine iz članka 36. ovoga Pravilnika.

Članak 39.

Danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, doktorom medicine strancem iz članka 13. ovoga Pravilnika, smatra se državljanin treće države.

Članak 40.

Doktor medicine koji ima više od 20 godina rada u djelatnosti obiteljske (opće) medicine u Republici Hrvatskoj, može steći status specijalista obiteljske medicine pod uvjetom položenog specijalističkog ispita iz obiteljske medicine sukladno Pravilniku o specijalističkom usavršavanju doktora medicine (»Narodne novine«, br. 111/09).

Zahtjev za stjecanje statusa specijalista obiteljske medicine iz stavka 1. ovoga članka doktor medicine može podnijeti najkasnije u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Pravilnika.

Članak 41.

Ovaj Pravilnik stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, osim članaka 29. i 31. koji stupaju na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

PRILOG I.

[PROGRAM SPECIJALIZACIJE IZ OBITELJSKE MEDICINE](#)
[OBRAZAC PRAĆENJA NAPREDOVANJA U STJECANJU](#)
[KOMPETENCIJA OBITELJSKA MEDICINA](#)
[OBRAZAC PRAĆENJA OBAVLJENIH ZAHVATA OBITELJSKA](#)
[MEDICINA](#)

PRILOG II.

[OBRAZAC ZAPISNIKA O POLAGANJU SPECIJALISTIČKOG ISPITA](#)

DOKTORA MEDICINE IZ OBITELJSKE MEDICINE

Pravilnik o specijalističkom usavršavanju doktora medicine iz obiteljske medicine (Narodne novine, br. NN 129-2598/2011), objava od 14.11.2011, na snazi od 22.11.2011

Pravilnik o izmjeni Pravilnika o specijalističkom usavršavanju doktora medicine iz obiteljske medicine (Narodne novine, br. NN 129-2761/2012), objava od 23.11.2012, na snazi od 23.11.2012

Pravilnik o izmjenama i dopunama Pravilnika o specijalističkom usavršavanju doktora medicine iz obiteljske medicine (Narodne novine, br. NN 120-2585/2013), objava od 27.9.2013, na snazi od 28.9.2013